

OMYLAĆ (32) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf omylać (2). ◇ *praes 1 sg* omylâm (5). ◇ *3 sg* omylâ (14). ◇ *3 pl* omylają (5). ◇ *praet 3 sg subst* omylały (1). ◇ *fut 2 sg f* będziesz omylała (1). ◇ *imp 2 sg* omylâj (2). ◇ *3 sg* niechâj omylâ (1). ◇ *2 pl* omylâjcie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w. s.v. omylić.

1. Zwodzić, oszukiwać, wprowadzać w błąd, łudzić; fallere *Mącz, Vulg, Cn; deludere, eludere, ludere, ludificare* *Mącz, Cn; decipere* *PolAnt* (23) : takowe łny bywaią pewne, ale one ktore łą z przyczyn przyrodzonych częłto omylaią. *GlabGad* L4v, O3v; *Ludificor, Omylam/ Náfmiwam lie/ ołzukawam* kogo. *Mącz* 199a, 198c, 199a; y vbior dáie niepomáłu znâć/ czo w kim wre/ âcz tho czâłem omyla *GórnDworz* L8v; *Ale á iákoż poznâć/ iákim kto vmysłem proši?/ [...]* nielza chybá ná domysł: âcz wiem dobrze/ że to częłto omyla [*ipsas falsas existere*]. *ModrzBaz* 44; *tobie zwierzóné Nádzieie* nigdy nie omylâiâ *KochPs* 21.

omylać kogo, co (15): *Bowiem niewieście chytróści Ktore máiâ w łwoiey złości: Włzelką łtrozą omylâły/ Swey woley dofyć dziâlâły. BierEz* P2v, K3v; *Mył ludzłka od przyrodzenia z żądzi łwey kudobremu łie zchyla, ale bład łzczelcia onę omyla y żądzą teź zwodzi. BielŻyw* 170, 10; *Rejłóz* D5v; *KromRozm II b; ále nas náłze mniinánie omyla BielKom nlb* 3; *Ale iuź nas więcey nieomyłay Leop Ex* 8/29; *BibRadz Ier* 37/9; *BielKron* 26, 411; *Improbi hominis est mendacio fallere, Nie naleźy ná dobrego człowieká mátać kim/ omylâć kogo* *Mącz* 216c; *SienLek* 3v; *BiałKat* 371v; *Oczy/ łmák/ dotykánie mię omyla* *SkarŻyw* 203.

Zwoty: »głosem omylać« (1): *Lew gdy żábę rzegocâc słyłszâł/ Wielkim iâ żwierzęciem mniináł: [...]* *Aże vřrzał żábę łâżâc. Rozgniewâł łie ná żábę vboga/ Rozdeptâł iâ łwoiâ nogâ. Rzekâc/ niebędziefz wołâlâ/ Drugich głosem omylâlâ* *BierEz* K3v.

»zdradliwie omylać« (1): *Nie máłâć to rzecz iefł: bliźnégo łwego [...]* *thâk łádâ iáko zdrâdliwie omylâć* *BiałKat* 371.

Szereg: »omylać i zwodzić« (1): *A przywoita człowyekowi zá pirworodnym grzechem nyeumyeyętnóć/ nyeopâtrznóć/ bład/ y omyłká: ktorâ ták łam łyebye/ yáko ine/ chcâc áłbo nyechcâc omyla y zwodzi. KromRozm II b.*

2. Zwodzić, nie spełniać oczekiwań; nie dotrzymywać słowa, danej obietnicy; frustrari *Mącz* (9) : *Niedzýw Ludzom yź chybiayâ Gdyź y Swieczj omylaiâ RejKup* y6v; *Rzekł Moizełz [do Faraona] będe łie modlił ále nie omyłay. BielKron* 29v; *Mącz* 32c; *Kłádâ drudzy knoty zápalone/ y zołtâwi tãm ieden/ drugi łobie bierze/ ále tho omyla/ bo w wilkości gâłnie. A ták łepiey dęte drzewce náłypáne prochem* *BielSpr* 63.

omylać kogo (4): *BielKron* 217v; *Mącz* 138a; *Chwalâc zá tákâ opâtrznóć Pánâ Bogâ/ ktory łobie dułaiących nieomyla/ [...]* *vłzłâ/ iáko ptak z łieci chytrych łowcow. SkarŻyw* 341; *niechayże ich nie omyla nádzieiâ* *SiebRozmysł* L2.

omylać w czym (1): *Nakoniecz máłz Kliłterę wypifaná, ktora nigdy nie omyla w kłociu, ktore bywa w ielitach. FalZioł* V 85v.

Synonimy: **1.** *omamiać, oszukawać, zaślepiac;* **2.** *zwodzić.*

Formacje współrdzenne cf MYLIĆ.

Cf **OMYLAJĄCY, OMYLANIE, OMYLANY**

IM